

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Н. Геркіял студент гр. МгОП-1-20

Науковий керівник: О. Ткаченко, к.е.н., доцент

Аграрний сектор займає одну з провідних ланок економіки України. Податки підприємств, які виробляють сільськогосподарську продукцію вносять значний вклад до бюджету нашої держави. Однією із основних форм власності сільськогосподарського підприємства є Фермерське господарство.

Фермерське господарство є формою підприємницької діяльності громадян, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, здійснювати її переробку та реалізацію з метою отримання прибутку на земельних ділянках. Фермерські господарства, як і будь-які інші сільськогосподарські юридичні особи, мають право працювати на загальній системі оподаткування зі сплатою податку на прибуток або як платники єдиного податку. Фермерські господарства без статусу юридичної особи, які організовуються на основі діяльності фізичних осіб-підприємців, теж можуть бути як загальносистемниками (зі сплатою ПДФО), так і спрощенцями. Найпоширеніші форми оподаткування для Фермерських господарств наведено у таблиці 1.

Знаючи всі аспекти різних форм оподаткування, юридичні особи можуть вибрати потрібну форму для ефективної економічної діяльності.

Перевагою єдиного податку 4 групи є звільнення від сплати багатьох податків:

- податок на прибуток
- податок на майно
- рентної плати за спеціальне використання води

- крім звільнення від сплати частини податків, перевагою єдиного податку є відносно невисокі (порівняно з податком на прибуток) ставки податку.

Таблиця 1

Найпоширеніші форми оподаткування для фермерських господарств

Критерії	Єдиний податок четвертої групи	Загальна система оподаткування.
Платник податку	Платниками ЄП групи 4 можуть бути тільки підприємства — сільгосптоваровиробники. При цьому частка сільгосптоваровиробництва за попередній податковий рік у них має дорівнювати або перевищувати 75 % (п.п. 4 п. 291.4 ПКУ).	Будь-яких особливих умов для застосування загальної системи оподаткування немає. Її може застосовувати будь-яка юрособа.
База оподаткування	Базою для оподаткування є: ріллі, сіножаті, пасовища і багаторічні насадження, землі водного фонду. Ставки податку встановлені п. 293.9 ПКУ у відсотках до бази оподаткування, тобто до нормативної грошової оцінки одного гектара відповідних категорій земель.	Базою оподаткування є грошове вираження прибутку, основна ставка податку — 18 %.
Сплата податку	Сплачують податок щоквартально протягом 30 календарних днів після звітного кварталу в процентовці, зазначеній у п.п. 295.9.2 ПКУ	Підприємства з річним доходом за минулий рік понад 20 млн грн. подають прибуткову декларацію щокварталу (п. 137.4 ПКУ). Ті ж, у кого дохід не перевищує 20 млн грн., а також виробники сільгосппродукції звітують один раз на рік

Але найбільшим недоліком єдиного податку 4 групи є те що він не прив'язаний до результатів діяльності аграрія, сектору економіки з великими ризиками. Тому він вигідний для високорентабельних фермерських господарств або для тих, кому в сільськогосподарській діяльності достатньо невеликої кількості землі.

Оподаткування регламентується Податковим Кодексом України, при веденні господарської діяльності підприємство не може відхилитися від статей ПКУ і створювати власні засади. Для удосконалення обліку з питань оподаткування потрібно проаналізувати діяльність підприємства та на основі цього аналізу відштовхуючись від існуючих статей ПКУ вибрати потрібну

форму
оподаткування.

Література:

1. Податковий кодекс України / Верховна Рада України; Кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

2. Войтенко Т.І. Податковий експерт [Електронний ресурс].- Режим доступу: <https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2018/may/issue-38/article36315.html>